

UCHWAŁA Nr XXVIII/139/2012
RADY MIEJSKIEJ W OKONKU
z dnia 25 maja 2012 r.

w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę na Radę Miejską w Okonku wniesioną przez Radę Rodziców przy Szkole Podstawowej w Pniewie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu.

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) w związku z art. 54 §2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. nr 153 poz. 1270 z późn. zm.) Rada Miejska w Okonku uchwała, co następuje:

§ 1. Udziela się odpowiedzi na skargę na Radę Miejską w Okonku złożoną przez Radę Rodziców przy Szkole Podstawowej w Pniewie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu.

2. Treść odpowiedzi na skargę stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się i upoważnia Przewodniczącego Rady Miejskiej w Okonku do przekazania skargi wraz z aktami sprawy i niniejszą uchwałą do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCA
RADY MIEJSKIEJ

mgr Lidia Samec

Załącznik do uchwały nr XXVIII/139/2012
Rady Miejskiej w Okonku z dnia 25 maja 2012 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Poznaniu
ul. Ratajczaka 10/12
61-815 Poznań

Skarżący: Rada Rodziców przy Szkole
Podstawowej w Pniewie
Pniewo 18
64-965 Okonek

Skarżony organ: Rada Miejska w Okonku
ul. Niepodległości 53
64-965 Okonek

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

W imieniu Rady Miejskiej w Okonku składam niniejszym na podstawie art. 54 §2 ustawy prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi odpowiedź na skargę i wnoszę o:

- 1) Oddalenie skargi w całości,
- 2) Zasądzenie od skarżącego na rzecz organu skarżonego kosztów postępowania według norm przepisanych,
Ewentualnie wnoszę o:
- 3) Odrzucenie skargi.

UZASADNIENIE

W dniu 27.04.2012 r. skarżąca Rada Rodziców przy Szkole Podstawowej w Pniewie złożyła skargę na Radę Miejską w Okonku wnosząc o uchylenie w całości uchwały Rady Miejskiej w Okonku z dnia 23 kwietnia 2012 r. w sprawie likwidacji Szkoły Podstawowej w Pniewie (uchwała nr XXVII/136/2012).

Skarga jest niedopuszczalna w myśl przepisów ustawy prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi i ustawy o samorządzie gminnym i podlega oddaleniu, względnie odrzuceniu.

Faktem jest, iż Rada Miejska w Okonku dnia 12 stycznia 2012 r. podjęła uchwałę nr XXIII/111/2012 o zamiarze likwidacji Szkoły Podstawowej w Pniewie, a dnia 23 kwietnia 2012 uchwałę nr XXVII/136/2012 w sprawie likwidacji Szkoły Podstawowej w Pniewie. Dnia 08 marca 2012 r. Łukasz Kowalczyk, a dnia 09 marca 2012 r. Radosław Kupracz wystosowali do Rady Miejskiej w Okonku wezwanie do usunięcia naruszenia prawa polegającego na niepoinformowaniu jej o zamiarze likwidacji Szkoły Podstawowej w Pniewie. Skarżący, którego nie należy utożsamiać z ww. osobami nie wystosował jednak do dnia dzisiejszego ewentualnego wezwania do usunięcia naruszenia w postaci podjętej przez Radę Miejską w Okonku dnia 23 kwietnia 2012 r. uchwały nr XXVII/136/2012 w sprawie likwidacji Szkoły Podstawowej w Pniewie. W wezwaniu z dnia 08 i 09 marca 2012

r. Łukasz Kowalczyk i Radosław Kupracz (którzy nie są skarżącymi w niniejszej sprawie) z oczywistych względów nie mogli odnieść się do zaskarżonej obecnie uchwały - uchwała została podjęta bowiem na sesji dopiero w dniu 23.04.2012 r.

Zgodnie natomiast z art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia - zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego. 2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli w sprawie orzekał już sąd administracyjny i skargę oddalił. 2a. Skargę na uchwałę lub zarządzenie, o których mowa w ust. 1, można wnieść do sądu administracyjnego w imieniu własnym lub reprezentując grupę mieszkańców gminy, którzy na to wyrażą pisemną zgodę. 3. W sprawie wezwania do usunięcia naruszenia stosuje się przepisy o terminach załatwiania spraw w postępowaniu administracyjnym. 4. W sprawach, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 94.

Stosownie zaś do art. 52 § 1 prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skargę można wnieść po wyczerpaniu środków zaskarżenia, jeżeli służyły one skarżącemu w postępowaniu przed organem właściwym w sprawie, chyba że skargę wnosi prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka. § 2. Przez wyczerpanie środków zaskarżenia należy rozumieć sytuację, w której stronie nie przysługuje żaden środek zaskarżenia, taki jak zażalenie, odwołanie lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy, przewidziany w ustawie. § 3. Jeżeli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi, skargę na akty lub czynności, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 i 4a, można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie właściwego organu - w terminie czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu aktu lub podjęciu innej czynności - do usunięcia naruszenia prawa. § 4. W przypadku innych aktów, jeżeli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi i nie stanowi inaczej, należy również przed wniesieniem skargi do sądu wezwać na piśmie właściwy organ do usunięcia naruszenia prawa. Termin, o którym mowa w § 3, nie ma zastosowania.

Skarżący nie wezwał skarżonego organu do usunięcia naruszenia, nie przysługiwało mu zatem uprawnienie do zaskarżenia uchwały do sądu administracyjnego.

Skarżący nie posiada ponadto ani zdolności sądowej ani zdolności procesowej do występowania w przedmiotowym postępowaniu w rozumieniu art. 25 i 26 ustawy prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Skarżący nie jest bowiem organizacją społeczną ani inną osobą prawną upoważnioną do występowania w imieniu innych osób. Zgodnie bowiem z art. 25 § 1 ww. ustawy osoba fizyczna i osoba prawna ma zdolność występowania przed sądem administracyjnym jako strona (zdolność sądowa). § 2. Zdolność sądową mają także państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej oraz organizacje społeczne nieposiadające osobowości prawnej. § 3. Zdolność sądową mają także inne jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, jeżeli przepisy prawa dopuszczają możliwość nałożenia na te jednostki obowiązków lub przyznania uprawnień lub skierowania do nich nakazów i zakazów, a także stwierdzenia albo uznania uprawnienia lub obowiązku wynikających z przepisów prawa. § 4. Zdolność sądową mają ponadto organizacje społeczne, choćby nie posiadały osobowości prawnej, w zakresie ich statutowej działalności w sprawach dotyczących interesów prawnych innych osób. Art. 26 § 1 tej ustawy stanowi natomiast, iż zdolność do czynności w postępowaniu w sprawach sądowoadministracyjnych (zdolność procesową) mają osoby fizyczne posiadające pełną zdolność do czynności prawnych, osoby prawne oraz organizacje społeczne i jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 25. § 2. Osoba fizyczna ograniczona w zdolności do czynności prawnych ma zdolność do czynności w postępowaniu w sprawach wynikających z czynności prawnych, których może dokonywać samodzielnie.

Pogląd ten znajduje swoje uzasadnienie również w orzecznictwie sądowym. Zgodnie bowiem z postanowieniem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 września 2000 r. sygn. I SA 943/2000 „Rada rodziców powołana na podstawie art. 53 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. 1996 r. Nr 67 poz. 329 ze zm.) nie jest organizacją społeczną w rozumieniu art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz. U. 1995 r. Nr 74 poz. 368 ze zm.) uprawnioną do występowania do tego Sądu w interesie rodziców uczniów.”

Zgodnie natomiast z postanowieniem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 lutego 2009 r. I OSK 121/2009 „1. Przepisy art. 18, art. 59 oraz 59 ust. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. 2004 r. Nr 256 poz. 2572 z późn. zm.) nie uzasadniają interesu prawnego Rady Rodziców do wniesienia skargi do sądu administracyjnego. Wprawdzie mowa jest w nich o obowiązkach nałożonych na rodziców oraz o likwidacji szkoły, ale jednocześnie wskazują w sposób oczywisty określony krąg podmiotów, do którego należą rodzice a nie Rada Rodziców. Ustawa o systemie oświaty zagwarantowała rodzicom udział w procedurze likwidacji szkoły, ale - tylko w granicach precyzyjnie wyznaczonych ustawą. Ustawa nie zawiera natomiast wzmianki o prawie rodziców do udziału w procedurze uzyskiwania opinii Kuratora Oświaty, w trybie art. 59 powołanej ustawy. 2. W orzecznictwie uznaje się, iż Rada Rodziców nie jest organizacją społeczną w rozumieniu art. 33 § 2 w związku z art. 25 § 4 ppsa uprawnioną do występowania przed sądem w interesie rodziców uczniów. W ich interesie może występować jedynie wobec podmiotów wymienionych w art. 54 ust. 1 ustawy o systemie oświaty, czyli do rady szkoły, rady pedagogicznej i dyrektora szkoły. Sama w sobie Rada Rodziców jest organizacją społeczną, ale tylko wewnątrz systemu oświaty.

Zgodnie zaś z art. 50 § 1 ustawy prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi uprawnionym do wniesienia skargi jest każdy, kto ma w tym interes prawny, prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Praw Dziecka oraz organizacja społeczna w zakresie jej statutowej działalności, w sprawach dotyczących interesów prawnych innych osób, jeżeli brała udział w postępowaniu administracyjnym. § 2. Uprawnionym do wniesienia skargi jest również inny podmiot, któremu ustawy przyznają prawo do wniesienia skargi. Żaden przepis powszechnie obowiązującego prawa nie przewiduje uprawnienia Rady Rodziców do złożenia skargi do sądu administracyjnego.

W odniesieniu do zarzutu niepoinformowania skarżących o zamiarze likwidacji Szkoły Podstawowej w Pniewie, jest on w całości bezzasadny i nietrafny. W przedmiotowej sprawie zawiadomiono wszystkich rodziców dzieci uczęszczających do Szkoły Podstawowej w Pniewie o spotkaniu organizowanym w szkole w dniu 12 grudnia 2011 r. w związku z zamiarem likwidacji placówki (ogłoszenie o zebraniu wisiało w szkole przez okres 07-12 grudnia 2011 r.). Ze spotkania sporządzono protokół z przeprowadzonej konsultacji z rodzicami szkoły wraz z listą obecności. Dodatkowo organ prowadzący imiennie poinformował o zamiarze likwidacji placówki rodziców uczniów, wskazując w treści, że likwidacja szkoły nastąpi z dniem 31 sierpnia 2012 r., a uczniowie z likwidowanej placówki będą mogli kontynuować naukę w Szkole Podstawowej w Okonku, do której z dniem 01 września 2012 r. włączony zostanie obwód Szkoły Podstawowej w Pniewie. Oprócz tego odbyło się jeszcze kilka spotkań z rodzicami i radnymi w likwidowanej szkole. Pismo w sprawie zamiaru rozwiązania szkoły otrzymali również Kinga Neuman i Łukasz Kowalczyk oraz Radosław i Dominika Kupracz.

Dowód: protokół z przeprowadzonych konsultacji wraz z listą obecności uczestników, wykaz przesyłek poleconych doręczonych rodzicom uczniów w sprawie zamiaru likwidacji szkoły, pismo Gminy z dnia 02.12.2011 r., ogłoszenie o terminie konsultacji z rodzicami, pismo do Kingi Neuman i Łukasza Kowalczyka oraz do Radosława i Dominiki Kupracz w sprawie zamiaru rozwiązania szkoły wraz z dowodem odbioru, pismo do Agnieszki

i Krzysztofa Leśniak z sprawie zamiaru likwidacji szkoły wraz z dowodem odbioru, pismo do Dominiki Komorskiej wraz z dowodem odbioru, księga uczniów wraz z adresami rodziców.

Zgodnie z przewidzianą w ustawie o systemie oświaty procedurą organ wpięrw powiadomił o zamiarze likwidacji szkoły rodziców uczniów, a następnie podjął uchwałę w sprawie jej likwidacji. Informacja o zamiarze likwidacji szkoły była skierowana imiennie do każdego z rodziców uczniów i do każdego dotarła. W przedmiotowej sprawie były przeprowadzone rozległe konsultacje społeczne i zebrania. Informacja o zamiarze likwidacji szkoły była ogólnodostępna dla rodziców praktycznie od grudnia 2011 r. Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 24.10.2002 r. sygn. I SA 1381/02 przepisy prawa nie przewidują szczególnej formy dla zawiadomienia w przedmiocie likwidacji szkoły. Powiadomienie osób obecnych na zebraniu oraz skierowanie pisemnych zawiadomień do pozostałych rodziców czyni zadość wymaganiom, o których stanowi przepis art. 59 ust. 1 ustawy o systemie oświaty. Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 stycznia 2010 r sygn. I OSK 1340/2009 „Przepis art. 59 ust. 1 ustawy o systemie oświaty nie określa szczegółowych wymogów dotyczących treści zawiadomienia przesyłanego rodzicom uczniów zamierzonej do likwidacji szkoły.”

Nie jest prawdą, iż organ prowadzący podejmując przedmiotową uchwałę w sprawie likwidacji szkoły kierował się wyłącznie czynnikiem ekonomicznym. Za likwidacją Szkoły Podstawowej w Pniewie przemawiały głównie względy demograficzne, bliskie sąsiedztwo dobrze wyposażonej szkoły z wykwalifikowaną kadrą, optymalizacja liczby utrzymanych budynków oświatowych, a także poprawa warunków funkcjonowania pozostałych placówek oświatowych. W związku z tym nie jest zasadny zarzut naruszania przepisów ustawy o systemie oświaty.

Negatywne stanowisko społeczności lokalnej, w tym protesty przeciwko likwidacji szkół wpisane są w ryzyko podejmowanych działań przez jednostki samorządu terytorialnego, jednakże nie mogą mieć one decydującego znaczenia przy podejmowaniu ostatecznej decyzji w przedmiocie likwidacji szkoły. (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z 13.05.2009 r. II SA/Po 202/09 zgodnie z którym „1. Skoro przepisy ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.) przewidują (konkretnie w art. 59 ust. 1) możliwość likwidacji szkoły publicznej, to samo w sobie realizowanie dyspozycji tego powszechnie obowiązującego przepisu prawa nie może być traktowane jako naruszanie prawa. Z różnych względów likwidacja szkoły przez niektórych członków wspólnoty samorządowej może być postrzegana jako nieodpowiednie działanie organów samorządu terytorialnego, jednak subiektywne odczucia określonej grupy lub poszczególnych osób nie mogą stanowić przeszkody w działaniu organów samorządu terytorialnego w tym przedmiocie. 2. Wojewódzki sąd administracyjny nie posiada kompetencji do kontroli podejmowanych przez jednostkę samorządu terytorialnego uchwał pod kątem ich celowości, czy też uwzględniania interesu społeczności lokalnej, bowiem sąd administracyjny dokonuje kontroli zaskarżonych aktów pod względem ich zgodności z prawem.”)

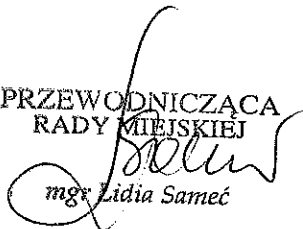
W odniesieniu do podnoszonego zarzutu odnośnie nie przeprowadzenia referendum lokalnego przez organ należy stwierdzić, iż dotychczas nikt z mieszkańców gminy Okonek nie wystąpił ze stosownym wnioskiem o przeprowadzenie referendum do Rady Miejskiej w Okonku.

W związku z tym podnoszę jak na wstępie.

Załączniki:

- 1) odpis odpowiedzi,
- 2) dokumenty wymienione w treści pisma.

PRZEWODNICZĄCA
RADY MIEJSKIEJ

mgr Lidia Samec

UZASADNIENIE
DO UCHWAŁY Nr XXVIII/139/2012
RADY MIEJSKIEJ W OKONKU
z dnia 25 maja 2012 r.

w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę na Radę Miejską w Okonku wniesioną przez Radę Rodziców przy Szkole Podstawowej w Pniewie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu.

W dniu 27 kwietnia 2012 r. wpłynęła do Rady Miejskiej w Okonku skarga Rady Rodziców przy Szkole Podstawowej w Pniewie na Radę Miejską w Okonku.

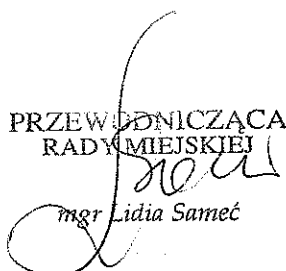
Zgodnie z art. 54 § 1 ustawy prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skargę do sądu administracyjnego wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi.

§ 2. Organ, o którym mowa w § 1, przekazuje skargę sądowi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie trzydziestu dni od dnia jej wniesienia.

W związku z tym grupa czterech radnych podjęła inicjatywę podjęcia uchwały w sprawie udzielenia odpowiedzi na przedmiotową skargę.

Stosownie do tego należało podjąć niniejszą uchwałę.

PRZEWODNICZĄCA
RADY MIEJSKIEJ

mgr Lidia Samec